

PHẬT NÓI KINH LẬU PHÂN BỐ
Hán dịch: Đồi Hậu Hán, Tam tạng Pháp sư An Thế Cao.

Việt Dịch: HT. Chánh Lạc

---o0o---

Nguồn

www.quangduc.com

Chuyển sang ebook 11 – 8 - 2009

Người thực hiện : Nam Thiên – namthien@gmail.com

[Link Audio Tại Website http://www.phatphaponline.org](http://www.phatphaponline.org)

Mục Lục

Nghe như vậy:

Một thời đức Phật ở tại Hành trì xứ danh vi pháp (đô áp kiếm ma sắc đàm Câu Lô?), nước Câu Lưu.

Bấy giờ người nước Câu Lưu đang sinh sống tại đó. Khi ấy đức Phật bảo các Tỷ kheo; các Tỷ kheo thưa: “Dạ vâng”, và theo đức Phật để nghe dạy. Đức Phật liền nói như vậy:

–Tỳ kheo hãy lắng nghe, ta sẽ thuyết pháp, phần đầu cũng lợi, phần giữa cũng lợi, phần cuối cũng lợi, có lợi ích, có phương tiện, đầy đủ ý hiển hiện phạm hạnh. Hãy nên lắng nghe cho kỹ, thọ trì kỹ để nhớ nghĩ điều được nghe.

Các Tỷ kheo thưa: “Đúng vậy!”. Và theo đức Phật để nghe thuyết pháp. Đức Phật bèn nói như vậy:

–Tỳ kheo phải biết lậu, cũng phải biết nguồn gốc, cũng phải biết do lậu mà thọ lấy tai ương, cũng phải biết sự phân bố của lậu, cũng phải biết sự chấm dứt của lậu, cũng phải biết thọ hành gì khiến cho hết lậu. Tỳ kheo phải biết thống, cũng phải biết nguyên nhân của thống, cũng phải biết do thống mà bị

tai ương, cũng phải biết sự phân bố của thống, cũng phải biết sự chấm dứt của thống, cũng phải biết thọ hành gì để hết thống. Tỳ kheo nên biết tư tưởng, cũng nên biết nguồn gốc của tư tưởng, cũng nên biết do tư tưởng mà thọ lấy tai ương, cũng nên biết sự phân bố của tư tưởng, cũng nên biết thọ hành gì để chấm dứt tư tưởng.

Tỳ kheo phải biết ái dục, cũng phải biết nguồn gốc của ái dục, cũng phải biết do ái dục mà thọ tai ương, cũng phải biết sự phân bố của ái dục, cũng phải biết sự chấm dứt của ái dục, cũng phải biết thọ hành gì để không còn ái dục.

Tỳ kheo phải biết hành, cũng phải biết nguyên nhân của hành, cũng phải biết vì hành mà bị tai ương, cũng phải biết sự phân bố của hành, cũng phải biết sự chấm dứt của hành, cũng phải biết thọ trì hạnh gì để không còn hành.

Tỳ kheo phải biết khổ, cũng phải biết nguyên nhân của khổ, cũng phải biết vì khổ mà bị tai ương, cũng phải biết sự phân bố của khổ, cũng phải biết sự chấm dứt của khổ, cũng phải biết thọ hành gì để không còn khổ.

Tỳ kheo phải biết lậu, cũng phải biết nguyên nhân của lậu, cũng phải biết vì lậu mà bị tai ương, cũng phải biết sự phân bố của lậu, cũng phải biết sự chấm dứt của lậu, cũng phải biết thọ hành gì mà hết lậu.

Những gì gọi là phải biết lậu? Đó là có ba lậu:

1. Dục lậu.
2. Hữu lậu.
3. Si lậu.

Như vậy là biết lậu.

Những gì gọi là phải biết nguồn gốc của lậu? Đó là: si là gốc của lậu, do đó mà lậu hiện hữu. Như vậy là biết nguồn gốc của lậu.

Những gì gọi là do lậu mà có tai ương? Đó là do si mà có hành động lậu, hành động thế nào thì phải thọ lấy tai ương như vậy, hoặc sanh chỗ tốt, hoặc đọa vào chỗ xấu. Như vậy là biết do lậu mà thọ lấy tai ương.

Những gì gọi là biết sự phân bố của lậu? Đó là do hành động sai khác mà đọa vào địa ngục, hoặc do hành động sai khác mà đọa vào súc sanh, hoặc do hành động sai khác mà đọa vào ngạ quỷ, hoặc do hành động sai khác mà sanh lên trời, hoặc do hành động sai khác mà sanh vào loài người. Như vậy gọi là biết sự phân bố của lậu.

Sao gọi là phải biết sự chấm dứt của lậu? Đó là si đã chấm dứt nên lậu liền chấm dứt, như vậy lậu chấm dứt. Đó là biết sự chấm dứt của lậu.

Những gì là phải biết thọ trì hạnh gì để lậu chấm dứt? Đó là tám thứ đạo hạnh:

1. Trục kiến.
2. Trục cảnh.
3. Trục ngữ.
4. Trục hành.
5. Trục nghiệp.
6. Trục phương tiện.
7. Trục niệm.
8. Trục định.

Như vậy là biết thọ trì hạnh gì để chấm dứt lậu.

Này các Tỳ kheo, Tỳ kheo đã biết lậu như vậy, biết nguyên nhân của lậu như vậy, biết do lậu mà phải thọ tai ương như vậy, biết sự phân bố của lậu như vậy, biết sự chấm dứt của lậu như vậy, biết thọ hành nên khiến lậu được chấm dứt như vậy. Đó gọi là Tỳ kheo hồi hận, chán, lia thế gian, hành thanh tịnh nên được đắc đạo, làm cho các lậu được chấm dứt.

Tỳ kheo phải biết thống, cũng phải biết nguyên nhân của thống, cũng phải biết vì thống mà thọ tai ương, cũng phải biết sự phân bố của thống, cũng phải biết sự chấm dứt của thống, cũng phải biết thọ hành gì khiến cho chấm dứt thống.

Những gì là phải biết thông? Đó là có ba loại thông:

1. Lạc thông.
2. Khổ thông.
3. Cũng không lạc không khổ thông.

Như vậy là biết thông.

Những gì là phải biết nguồn gốc của thông? Đó là do suy tư điều hư vọng.
Như vậy là biết nguồn gốc của thông.

Những gì là phải biết do thông mà thọ tai ương? Đó là có loại suy tư xúc đưa đến sự khổ. Như vậy là biết từ thông đưa đến tai ương.

Những gì là phải biết sự phân bố của thông? Nay Tỳ kheo, Tỳ kheo tiếp xúc với lạc thông (thọ) thì biết là tiếp xúc lạc thông, tiếp xúc với khổ thông thì biết là tiếp xúc với khổ thông, tiếp xúc với không khổ không lạc thông thì biết là đang tiếp xúc với không lạc không khổ thông; thân tiếp xúc với lạc thông thì biết là thân tiếp xúc với lạc thông, thân tiếp xúc với khổ thông thì biết là thân tiếp xúc với khổ thông, thân tiếp xúc với không khổ không lạc thông thì biết là thân tiếp xúc với không khổ không lạc thông; tâm niệm tiếp xúc với lạc thông thì biết là tâm niệm tiếp xúc với lạc thông, tâm niệm tiếp xúc với khổ thông thì biết là tâm niệm tiếp xúc với khổ thông, tâm niệm tiếp xúc với không khổ không lạc thông thì biết là tâm niệm tiếp xúc với không khổ không lạc thông. Lạc thông do mong cầu mà có thì biết lạc thông do mong cầu mà có. Khổ thông do mong cầu mà có thì biết khổ thông do mong cầu mà có. Không khổ không lạc thông do mong cầu mà có thì biết không khổ không lạc thông do mong cầu mà có. Lạc thông không do mong cầu mà có thì biết lạc thông không do mong cầu mà có. Khổ thông không do mong cầu mà có thì biết khổ thông không do mong cầu mà có. Không khổ không lạc thông không do mong cầu mà có thì biết không khổ không lạc thông không do mong cầu mà có. Lạc thông do sống trong gia đình thì biết lạc thông do sống trong gia đình. Khổ thông do sống trong gia đình thì biết khổ thông do sống trong gia đình. Không khổ không lạc thông do sống trong gia đình thì biết không khổ không lạc thông do sống trong gia đình. Lạc thông nhờ bỏ gia đình thì biết lạc thông nhờ bỏ gia đình. Khổ thông nhờ bỏ gia đình thì biết khổ thông nhờ bỏ gia đình. Không khổ không lạc thông nhờ bỏ

gia đình thì biết không khổ không lạc thống nhờ bỏ gia đình. Như vậy là biết sự phân bố của thống.

Những gì là phải biết sự chấm dứt của thống? Đó là nhớ nghĩ đến sự từ bỏ thì thống liền chấm dứt. Như vậy là biết sự chấm dứt của thống.

Những gì là phải biết thọ hành để thống chấm dứt? Đó là tám thứ đạo hạnh:

1. Trục kiến.
2. Trục cánh.
3. Trục ngữ.
4. Trục hành.
5. Trục nghiệp.
6. Trục phương tiện.
7. Trục niệm.
8. Trục định.

Như vậy là biết thọ hành để chấm dứt thống.

Này các Tỳ kheo, Tỳ kheo đã biết thống như vậy, biết nguyên nhân của thống như vậy, biết do thống mà bị tai ương như vậy, biết sự phân bố của thống như vậy, biết sự chấm dứt của thống như vậy, biết thọ hành để chấm dứt thống như vậy. Đó gọi là Tỳ kheo hồi hận, chán, lìa thế gian, nhờ hành thanh tịnh nên được đạo, làm cho thống được chấm dứt.

Tỳ kheo phải biết tư tưởng, phải biết nguồn gốc của tư tưởng, phải biết do tư tưởng mà thọ lấy tai ương, cũng phải biết sự phân bố của tư tưởng, cũng phải biết thọ hành gì để chấm dứt tư tưởng.

Những gì là phải biết tư tưởng? Đó là có bốn loại tư tưởng:

1. Tư tưởng ít.

2. Tư tưởng nhiều.
3. Tư tưởng vô lượng.
4. Tư tưởng vô sở hữu bất dụng.

Như vậy là biết tư tưởng.

Những gì là phải biết nguồn gốc của tư tưởng? Tập là nguồn gốc của tư tưởng. Như vậy là biết nguồn gốc của tư tưởng.

Những gì là phải biết từ tư tưởng mà có tai ương? Đó là như điều tư tưởng làm, như điều tư tưởng hành. Đó gọi là việc làm, hành động. Như vậy là biết do tư tưởng mà thọ tai ương.

Những gì là phải biết sự phân bố của tư tưởng? Đó là tư tưởng về sắc thì khác, tư tưởng về tiếng cũng khác, tư tưởng về hương cũng khác, tư tưởng về vị cũng khác, tư tưởng về sự thô, tế của thân cảm xúc cũng khác. Như vậy là biết sự phân bố của tư tưởng.

Những gì là phải biết sự chấm dứt của tư tưởng? Đó là tư tưởng đã hết thì tư tưởng liền chấm dứt. Như vậy là biết sự chấm dứt của tư tưởng.

Những gì là phải biết thọ hành để chấm dứt tư tưởng? Đó là tám loại chủng hạnh: 1- Trục kiến. 2- Trục cánh. 3- Trục ngữ. 4- Trục hành. 5- Trục nghiệp. 6- Trục phương tiện. 7- Trục niệm. 8- Trục định. Như vậy là biết thọ hành để chấm dứt tư tưởng.

Này các Tỳ kheo, Tỳ kheo đã biết tư tưởng như vậy, biết nguồn gốc của tư tưởng như vậy, biết do tư tưởng mà phải thọ tai ương như vậy, biết sự phân bố của tư tưởng như vậy, biết sự chấm dứt của tư tưởng như vậy, biết thọ hành nên khiến tư tưởng được chấm dứt như vậy. Đó gọi là Tỳ kheo hồi hận, chán, lìa thế gian, hành thanh tịnh nên được đắc đạo, khiến cho chấm dứt tư tưởng.

Tỳ kheo phải nên biết ái dục, cũng phải biết nguồn gốc của ái dục, cũng phải biết do ái dục đưa đến tai ương, cũng phải biết sự phân bố của ái dục, cũng phải biết sự chấm dứt của ái dục, cũng phải biết thọ hành gì để chấm dứt ái dục.

Những gì là phải biết ái dục? Đó là ái dục có năm loại: dục đắ, dục tối tại tâm, dục ái, sắc tùy ý đưa đến tham trước, thân cận. Những gì là năm?

1. Các sắc do nhãn căn nhận thức khả ái, dục đắ, dục tối thượng đối với tâm, dục ái, sắc tùy ý, khả tham, dễ gần gũi.
2. Các tiếng do lỗ tai nhận thức thì dục đắ, dục tối thượng với tâm, dục ái, sắc tùy ý, khả tham, dễ gần gũi.
3. Các hương do lỗ mũi nhận thức thì dục đắ, dục tối thượng với tâm, dục ái, sắc tùy ý, khả tham, dễ gần gũi.
4. Các vị do miệng nhận thức là dục đắ, dục tối thượng đối với tâm, dục ái, sắc tùy ý, khả tham, dễ gần gũi.
5. Các xúc thô, tế do thân cảm xúc biết được, dục đắ, dục tối thượng đối với tâm, dục ái, sắc tùy ý, khả tham, dễ gần gũi.

Như vậy là biết được ái dục.

Những gì là biết nguồn gốc của ái dục? Đó là Tư. Như vậy là biết nguồn gốc của ái dục.

Những gì là biết vì ái dục phải thọ tai ương? Nếu đã làm ra ái dục, đã sanh dục vọng, liền có tranh cãi, mong chờ, liền sanh tư tưởng tai ương. Vì vậy phải tùy thuận tai ương hoặc đến chỗ tốt, hoặc vào chỗ dữ. Như vậy là biết do ái dục mà thọ lấy tai ương.

Những gì là phải biết sự phân bố của ái dục? Đó là ái dục sắc thì khác, ái dục của thanh cũng khác, ái dục của hương cũng khác, ái dục của mùi vị cũng khác, ái dục do thân tiếp xúc vật thô tế cũng khác. Như vậy là biết sự phân bố của ái dục.

Những gì là biết sự chấm dứt của ái dục? Đó là Tư đã chấm dứt thì ái liền chấm dứt. Như vậy là biết sự chấm dứt của ái dục.

Những gì là biết thọ hành để chấm dứt ái dục? Đó là tám thứ đạo hạnh:

1. Trục kiến.

2. Trục cánh.
3. Trục ngữ.
4. Trục hành.
5. Trục nghiệp.
6. Trục phương tiện.
7. Trục niệm.
8. Trục định.

Như vậy là biết thọ hành để chấm dứt ái dục.

Này các Tỳ kheo, Tỳ kheo đã biết ái dục như vậy, biết nguyên nhân của ái dục như vậy, biết do ái dục mà phải thọ tai ương như vậy, biết sự phân bố của ái dục như vậy, biết sự chấm dứt của ái dục như vậy, biết thọ hành để chấm dứt ái dục như vậy. Đó gọi là Tỳ kheo hồi hận, chán, lia thể gian, hành thanh tịnh, được đắc đạo, khiến cho ái dục được chấm dứt.

Tỳ kheo cần phải biết hành, cũng phải biết nguồn gốc của hành, cũng phải biết do hành mà thọ lấy tai ương hay phước đức, cũng phải biết sự phân bố của hành, cũng phải biết sự chấm dứt của hành, cũng phải biết thọ hành gì thì chấm dứt hành.

Những gì là phải biết hành? Đó là điều nhớ nghĩ không xa lìa, gọi là hành.

Những gì là biết nguồn gốc của hành? Đó là từ ái dục có hữu vi, từ hành động ái có gốc hành. Như vậy là biết nguồn gốc của hành.

Những gì là biết do hành mà phải thọ tai ương hay phước đức? Đó là hành động đen tối phải bị tai ương xấu ác khiến phải sa đọa, có hành động thanh bạch, khiến cho có phước thanh bạch, được sanh lên cao. Đó là biết do hành mà phải thọ lấy tai ương hay phước đức.

Những gì là phải biết sự phân bố của hành? Đó là có hành động đen tối phải theo sự đen tối mà thọ lấy tai ương, có hành động thanh bạch thì nhờ sự thanh bạch mà được phước đức thanh bạch. Vì có hành động đen tối hay

thanh bạch nên đưa đến nghiệp đen hay trắng, tai ương hay phước đức. Cũng có hành động chẳng phải đen, cũng chẳng phải thanh bạch, nhờ đó được phước đức, mỗi hành mỗi hành đều chấm dứt hoàn toàn. Như vậy là biết sự phân bố của hành.

Những gì là phải biết sự chấm dứt của hành? Đó là ái đã hết thì hành liền hết. Như vậy là biết sự chấm dứt của hành.

Những gì là biết thọ hành để chấm dứt hành động? Đó là tám thứ đạo hạnh:

1. Trục kiến.
2. Trục cánh.
3. Trục ngữ.
4. Trục hành.
5. Trục nghiệp.
6. Trục phương tiện.
7. Trục niệm.
8. Trục định.

Như vậy là biết thọ hành để chấm dứt hành.

Này các Tỳ kheo, nếu Tỳ kheo đã biết hành như vậy, biết căn bản của hành như vậy, biết do hành mà phải thọ tai ương như vậy, biết sự phân bố của hành như vậy, biết sự chấm dứt của hành như vậy, biết thọ hành để chấm dứt hành như vậy. Đó gọi là Tỳ kheo hối hận, yếm ly thế gian, hành thanh tịnh nên được đắc đạo, khiến cho chấm dứt hành hoàn toàn.

Tỳ kheo phải biết khổ, cũng phải biết nguyên nhân của khổ, cũng phải biết vì khổ mà thọ lấy tai ương, cũng phải biết sự phân bố của khổ, cũng phải biết sự chấm dứt của khổ, cũng phải biết thọ hành gì để chấm dứt khổ.

Những gì là Tỳ kheo phải biết khổ? Đó là Tỳ kheo phải biết sanh là khổ, phải biết già là khổ, biết bệnh là khổ, phải biết chết là khổ, phải biết oán thù

gặp nhau là khổ, phải biết ái biệt ly là khổ, phải biết cầu mong không được là khổ, phải biết nguồn gốc của năm ấm là khổ. Như vậy là biết khổ.

Những gì là phải biết nguồn gốc của khổ? Gốc là si, si là nguồn gốc của khổ. Như vậy là biết nguồn gốc của khổ.

Những gì là phải biết do khổ mà thọ lấy tai ương? Đó là người thế gian ngu si không nghe kinh điển, ở trong thân cảm xúc khổ thống kịch liệt, sự đau khổ kịch liệt không thể chịu nổi, phải nên chấm dứt ý nghĩ đó, vì theo bên ngoài, cầu mong pháp hữu vi bên ngoài, căn cứ bên ngoài mà cầu mong. Có Sa môn, Bà la môn từ một câu, hai câu, ba câu, bốn câu, năm câu, một trăm câu trì chú để cúng tế làm cho nhờ vậy mà thân được thoát khổ, hay đó là tai ương của khổ. Như vậy là biết do khổ mà thọ lấy tai ương.

Những gì là phải biết sự phân bố của khổ? Đó là có khổ ít mà thọ lấy tai ương lâu dài, hoặc là có khổ ít mà không bị tai ương tật bệnh, hoặc có khổ nhiều mà thọ lấy tai ương lâu dài, hoặc khổ nhiều mà thoát lấy tai ương tật bệnh. Như vậy là biết sự phân bố của khổ.

Những gì là phải biết sự chấm dứt của khổ? Đó là si đã chấm dứt thì khổ liền chấm dứt. Như vậy là biết sự chấm dứt của khổ.

Những gì là phải biết thọ hành để chấm dứt khổ? Đó là tám thứ đạo hạnh:

1. Trục kiến.
2. Trục cánh.
3. Trục ngữ.
4. Trục hành.
5. Trục nghiệp.
6. Trục phương tiện.
7. Trục niệm.
8. Trục định.

Như vậy là biết thọ hành để chấm dứt khổ.

Này các Tỳ kheo, Tỳ kheo đã biết khổ như vậy, biết nguyên nhân của khổ như vậy, biết vì khổ mà thọ tai ương như vậy, biết sự phân bố của khổ như vậy, biết sự chấm dứt của khổ như vậy, biết thọ hành để chấm dứt khổ như vậy. Đó gọi là Tỳ kheo hồi hận, chán, lìa thế gian, hành thanh tịnh được đắc đạo, để chấm dứt khổ đau.

Đức Phật nói như vậy, các Tỳ kheo thọ trì lời Phật dạy, trong tâm vui mừng thực hành, theo đó thực hành, đạt được vô vi thanh tịnh.

PHẬT NÓI KINH LẬU PHÂN BỐ

--- o0o ---

Hết